Krigsnytt.

Tyskerne har nu avsluttet sitt "tilintetgjørelsesslag" syd for Charkow og en forundret verden spør sig selv om hva som er riktig og hva som er galt - om tyskerne virkelig har vunnet en så stor seier som de påstår i krigskommunikeene eller om det er riktig som russerne hevder at det ikke har funnet sted noe tilintetgjørelsesslag syd for Charkow.
Efter vår oppfatning er det den siste uken ikke fremkommet noen opplysninger som i vesentlig grad rokker den teorien vi fremsatte i forrige nummer: at tyskerne kan ha greidd å omringe et begrenset antall russiske reservedivisjoner og at de utnytter denne lokale seieren til et propagandanummer av gigantiske dimensjoner. Hadde den tyske versjonen vært riktig i omfang og materiell betydning, måtte en ha grunn til å vente at tyskerne ville forfølge sin "seier" ved en fremrykning gjennem de russiske linjer som angivelig skulle være smadret ved tilintetgjørelsen av Timosjenkos 3 armeer. De siste dagers meldinger, både fra tysk og russisk hold, forteller imidlertid om en alminnelig stillstand i operasjonene på dette frontavsnittet, og dette underbygger efter vår oppfatning de russiske meldingene den siste uken som har hevdet at russerne har bygget ut sine nyerobrede stillinger på selve Charkow-fronten og at de har stanset den tyske fremrykningen i Izum-Barenkowa-avsnittet. Russerne har ikke lagt skjul på at de har hatt alvorlige tap under de siste ukers operasjoner på Charkow-fronten, men en kan med temmelig stor sikkerhet gå ut fra at den russiske offensiven også har kostet tyskerne store tap, og så får tiden vise hvem det er som har lidt mest under operasjonene. En russisk melding om at det den siste uken er skutt ned eller ødelagt på bakken 452 tyske fly, gir en anelse om det presset det tyske luftvåbenet er utsatt for. Bortsett fra en del akvititet på Kalinin-Rshev fronten har uken vært rolig på de øvrige frontavsnitt i øst. En er ennu ikke ferdige med teleløisinga.

Akseoffensiven i Libya
kom ikke uventet på de allierte styrkene. I de siste ukene før offensiven tok til, hadde speiderfly konstatert store oppmarsjer i retning av de allierte stillingene, og da helvetet brøt løs, fant aksetroppene en forberedt motstander. De tyske og italienske avdelingene gikk til angrep i en stor vifteformasjon med et hovedfremstøt rettet mot Tobruk og et annet mot de alliertes venstre flanke. Det første fremstøtet tok sikte på erobringen av Tobruk, mens en gjennem det andre fremstøtet håpet å kunne lage en sekk omkring de engelske panseravdelingene. På grunnlag av de opplysninger som foreligger når dette skrives, ser det ut til at tyskerne og italienerne greidde å bryte sig vei to steder gjennem de engelske minesperringene, slik at det dannet sig to sluser i de alliertes befestningslinjer. Ved bunnen av disse slusene blev imidlertid aksetroppene møtt av en konsentrert alliert motstand som stanset fremrykningen, samtidig som aksetroppene blev utsatt for et sterkt press fra begge sider av slusene. I dag melder engelskmennene derfor at aksetroppene er på retrett ut av slusene og at de trekker sig tilbake mot sine utgangsstillinger - eventuelt for å reorganisere sine avdelinger for et nytt fremstøt. Under tilbaketrekningen er aksemaktenes panseravdelinger utsatt for intense bombardementer fra luften, og hittil er, i følge de engelske meldingene, 332 tyske og italienske tanks og omlag 600 lastebiler blitt ødelagt. Det er ennu for tidlig til at en kan ha noen mening om den videre utvikling - om aksemaktene kan samle sine krefter til et nytt fremstøt eller om de allierte kan gå over fra defensiven til offensiven. Vi får i denne omgang være fornøidd med at det første akse-fremstøtet blev slått tilbake og at Rommels styrker har hatt store materielle tap.

Gjengjeldelsens time inne?
Noe av det som mest effektivt bidrog til å holde den engelske motstands-kraften oppe under de hensynsløse tyske bombardementene høsten og vinteren 1940, var sikkert bevisstheten om at Storbritannia før eller senere ville bli sterkt nok til å slå igjen og føre luftkrigen inn over tysk område i ennu sterkere

grad enn de selv fikk føle den i de forferdelige høst- og vintermånedene. Churchill og andre ledende statsmenn gir også uttrykk for at det var dette en måtte arbeide hen i mot og i raken tross la det engelske folket i bokstavelig forstand ryggen dobbelt til for å fremskynne denne utviklingen. Likevel kan det ha vært mange som har hatt en følelse av at det gikk lovlig sent - det gjelder kanskje i særlig grad dem som har stått som tilskuere - men nu ser det ut til at gjengjeldelsens time er kommet for det engelske folket.
I to angrep med 48 timers mellemrum har over 1000 engelske fly vært over Tyskland og hver gang kastet ned omlag 300,000 brann- og sprengbomber. Natt til søndag var angrepet særlig rettet mot industribyen Køln. I angrepet deltok 1250 fly som førte med sig en bombelast på over 2000 tonn, og i en 90-minutters periode (som må ha vært det rene Inferno for innbyggerne i Køln) blev det hvert minutt i gjennemsnitt kastet ned 30,000 kg. bomber. Virkningene var forferdelige. Brandene spredte sig over hele byen og et tett røkteppe la sig som en kappe over hele distriktet, synlig helt frem til den hollandske kysten. Det foreligger ennu ingen detaljer om de skader som blev anrettet, men ut fra sine egne erfaringer regner engelskmennene med at angrepet må ha såret eller drept omlag 20,000 personer i byen. De engelske flyene førte med sig 4 ganger så mange bomber som noen gang tidligere er blitt fløiet samtidig mot et mål og det deltok dobbelt så mange fly som tyskerne noen gang har sendt i samlet formasjon over England. Virkningene måtte bli derefter. - Natt til tirsdag blev det andre storangrepet rettet mot industridistriktene i Essen. Angrepet blev gjennemført av nøiaktig XXXXXX 1036 fly, samtid som andre fly opererte over Frankrike, Holland og Belgia. Det foreligger ennu ikke noen detaljerte meldinger om angrepene tirsdagsnatten, men en kan sikkert gå ut fra at virkningene har vært nogenlunde de samme som i Køln.
Tyskerne synes ikke å vite hva de skal stille opp mot disse engelske angrepene. I et såkalt gjengjeldelsestokt mot det engelske biskopsetet Canterbury kom omlag 25 tyske fly innover byen og det blev anrettet en del skade, men [illegible] mot skadene i Køln og Essen.
Klar over sin avmektighet på luftfronten i vest, forsøker tyskerne sig med enkelte fremstøt på propagandafronten, men resultatet skal ikke imponere noen. I en melding, offentliggjort i tirsdagsavisene, het det således at "briterne, for å gjøre inntrykk med antallet av innsatte fly, har tatt i bruk alle disponible beholdninger". I en annen melding, også offentliggjort i tirsdagsavisene, heter det imidlertid at "etter de meget pålitelige meldinger som foreligger hos de tyske myndigheter, var tallet på britiske fly som blev sendt mot Køln ikke en gang tilnærmelsesvis en tiendedel av det tall som oppgis av den britiske propaganda". Tyskerne vil altså ha oss til å tro at engelskmennene, ved å ta i bruk "alle disponible beholdninger" ikke kan mobilisere mer enn tiendeparten av det tall som engelskmennene oppgir og knapt nok det - altså mindre enn 100 fly? Er forvirringen i tyske kretser like stor som den XXXXXX som kommer til uttrykk i de tyske "nyhetsmeldingene", må det engelske angrepet ha ført til usedvanlig store resultater.
På engelsk hold har en ikke så meget å føie til de faktiske meldinger om angrepene, men gjennem kringkastingen har den kjente "Mannen i gata" gitt et tidstypisk kommentar:
- Det er fælt å tenke på hva det tyske folket nu og i fremtiden må gjennemgå, men når vi tenker på tyskernes bombing av sivilbefolkningen i Warsjawa, Rotterdam, Beograd og Coventry, da kan en ikke henfalle til sentimentale betraktninger. Dette er det eneste språk tyskerne forstår. De aner bare ikke hva som venter dem i fremtiden!

Franske aviser forbereder nu sine lesere på en alliert invasjon av kontinentet. Radio Paris bragte tirsdag en melding om at tyske flyvere hadde konstatert store engelsk-amerikanske troppeansamlinger i sør-engelske havner.
Riksmarskalk Göring har stillet alle sikkerhets- og ordenspolitiavdelinger sammen med hjemmeværende troppeavdelinger under Gestaposjef Himmlers kommando.
En stor konvoi er igjen kommet frem til Murmansk. Under farten gjennem Nordishavet var konvoien utsatt for gjentatte tyske angrep og det blev senket noen skib, men den alt overveiende del kom frem til Murmansk med last og liv i behold.